SPARTACIST

Τιμή 0.20€ Τεύχος 18

Οι Φασίστες της Χρυσής Αυγής Τρέφονται από την Οικονομική Κρίση

Οι Καπιταλιστές Ματώνουν την Ελληνική Εργατική Τάξη

Κάτω η ΕΕ! Για μια Εργατική Ευρώπη!

Νοέμβριος 2012 - Προερχόμενη από τις τελευταίες εκλογές του Ιουνίου, η κυβερνητική συμμαχία της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Αριστεράς έχει εργαστεί για να παραδώσει στους Έλληνες καπιταλιστές και στους ιμπεριαλιστές αφέντες της ΕΕ και του ΔΝΤ 13,5 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον, μέσα από βάρβαρες περικοπές λιτότητας. Η Τρόικα απαιτεί την πιο βάναυση εξαθλίωση των εργατών και των καταπιεσμένων ως το τίμημα για την υποτιθέμενη «οικονομική βοήθεια», η οποία είναι χρήματα για να μείνουν στην επιφάνεια οι διεθνείς αιμοπότες τραπεζίτες και να σώσουν την ελληνική αστική τάξη από την χρεωκοπία. Χωρίς να είναι ικανοποιημένοι από τις περικοπές ακόμα περισσότερων δισεκατομμυρίων από την υγεία, την εκπαίδευση, τις συντάξεις και τους μισθούς, οι ιμπεριαλιστές ηγέτες απαιτούν από την Ελλάδα να φέρει σε πέρας μία «εργατική μεταρρύθμιση». Αυτή η μεταρρύθμιση είναι τόσο σφοδρή που ακόμα και ένας κόλακας των καπιταλιστών όπως ο ηγέτης της Δημοκρατικής Αριστεράς Φώτης Κουβέλης είπε ότι θα «καταστρέψει οτιδήποτε έχει απομείνει από εργατικά δικαιώματα».

Η επίσημη ανεργία έχει αναρριχηθεί στο 25 τοις εκατό στο σύνολο του πληθυσμού και πάνω από 50 τοις εκατό για τους νέους. Σχεδόν το 60 τοις εκατό των ανέργων είναι γυναίκες. Άλλες 25.000 θέσεις εργασίας έχουν προγραμματιστεί για να κοπούν από τον δημόσιο τομέα μέσα στον επόμενο χρόνο. Εν τω μεταξύ, η ελληνική αστική τάξη μόνο τον προηγούμενο χρόνο έχει μειώσει το κόστος εργασίας σχεδόν στο 12 τοις εκατό, ενώ ο πληθωρισμός συνεχίζει να αυξάνεται. Η Τρόικα απαιτεί η εθνική σύμβαση εργασίας να έχει ισχύ μόνο για τους εργάτες που είναι μέλη των σωματείων, έτσι ώστε η αστική τάξη να μπορεί να λιμοκτονεί τους πιο τρωτούς εργάτες και να διχάσει και να αποδυναμώσει περαιτέρω το εργατικό κίνημα.

Επιπρόσθετα στις απελπιστικές συνθήκες που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη, ένα τμήμα του μεγάλου αριθμού μικροαστών στην Ελλάδα καταστρέφεται, κυρίως μικρομαγαζάτορες και οικογενειακές επιχειρήσεις. Τον τελευταίο χρόνο ένα στα τέσσερα καταστήματα στη χώρα έχουν κλείσει και στην Αθήνα το 42 τοις εκατό των καταστημάτων έχουν βάλει λουκέτο. Η γενικευμένη κοινωνική κρίση αντικατοπτρίζεται σε ένα δημόσιο σύστημα υγείας το οποίο έχει σχεδόν καταρρεύσει, με συνεχείς ελλείψεις φαρμάκων και βασικών προμηθειών. Εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι έχουν απομείνει χωρίς καμία ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Όπως το έθεσε ένας ογκολόγος από την Αθήνα στην εφημερίδα *New York Times* στις 24 Οκτωβρίου: «Στην Ελλάδα σήμερα το να είσαι άνεργος σημαίνει θάνατο». *(δική μας μετάφραση)*

Σε απάντηση στις συνεχώς επιδεινούμενες συνθήκες ζωής για τους εργάτες και τις οικογένειές τους, έχουν πραγματοποιηθεί πολλές απεργίες διαμαρτυρίας σε διαφορετικούς τομείς μέχρι τώρα αυτό το φθινόπωρο, μαζί με αρκετές γενικές απεργίες μίας ή δύο ημερών που καλέστηκαν από τις ομοσπονδίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Μεγάλες διαδηλώσεις κατά τη διάρκεια της επίσκεψης της γερμανίδας καγκελαρίου Άγκελας Μέρκελ στην Αθήνα

τον προηγούμενο μήνα, γελοιοποίησαν την προσπάθεια της κυβέρνησης να απαγορεύσει τις διαδηλώσεις. Παρά τις επιδείξεις θυμού της εργατικής τάξης και της μαχητικότητάς της, οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι λακέδες τους στην ελληνική αστική τάξη, είναι αποφασισμένοι να χρησιμοποιήσουν την οικονομική κρίση για να γυρίσουν πίσω το ρολόι και να καταστρέψουν τα ελάχιστα εναπομείναντα οφέλη που έχουν κατακτήσει οι εργάτες μέσα από τους αγώνες τους ενάντια στην βίαιη εκμετάλλευση.

Οι Λάτρεις του Ναζισμού Τρέφονται από την Καπιταλιστική Αντίδραση

Στον αντίποδα μιας ατίθασης εργατικής τάξης, οι καπιταλιστές είναι πρόθυμοι να επιστρατεύσουν όχι μόνο τις δυνάμεις καταστολής του καπιταλιστικού κράτους, την αστυνομία και τα δικαστήρια, αλλά και τις μονάδες κρούσης της εθνικής σοβινιστικής αντίδρασης, όπως είναι η Χρυσή Αυγή. Με το θυμό για τα κυβερνητικά κόμματα να αυξάνεται κάθε μέρα, οι τελευταίες δημοσκοπήσεις δείχνουν αυξημένη υποστήριξη τόσο για το συνασπισμό του ΣΥΡΙΖΑ όσο και για τη φασιστική Χρυσή Αυγή, η οποία δυσοίωνα εμφανίζεται τρίτη. Η αποσύνθεση της ελληνικής κοινωνίας τροφοδοτεί μια βαθιά πολιτική πόλωση. Η ατμόσφαιρα της αυξανόμενης κρατικής καταστολής εναντίον των μεταναστών, των αριστερών και των εργατών, σε συνδυασμό με την έλλειψη μιας επαναστατικής ηγεσίας για να οδηγήσει την εργατική τάξη έξω από αυτό το αδιέξοδο, αποτελεί το πλαίσιο για την άνοδο της φασιστικής αντίδρασης.

Η ραγδαία άνοδος της φιλοναζιστικής Χρυσής Αυγής δεν αποτελεί μία παρέκκλιση – οι καπιταλιστές κρατούν τους φασίστες ως ρεζέρβα επειδή είναι ένα χρήσιμο όπλο εναντίον των εργατών σε καιρούς αστάθειας. Όντως, η ελληνική αστική τάξη έχει μία μακρά ιστορία μεγάλης αγριότητας ενάντια στην εργατική τάξη, καταφεύγοντας σε δεξιά τρομοκρατία, βοναπαρτιστικές δικτατορίες και στρατιωτική εξουσία για να τσακίσει το εργατικό κίνημα. Η Χρυσή Αυγή είναι η τελευταία ενσάρκωση αυτής της ελληνικής παράδοσης. Σε μία χώρα όπου εκατοντάδες χιλιάδες πέθαναν κάτω από τη ναζιστική κατοχή κατά τον ΙΙ Παγκόσμιο Πόλεμο, η Χρυσή Αυγή περιστασιακά αρνείται την ναζιστική της έμπνευση και κάνει επίδειξη μοιράζοντας πακέτα φαγητού σε εξαθλιωμένους Έλληνες και «προστατεύοντας» ηλικιωμένους κατοίκους από εγκλήματα που υποτίθεται διαπράττουν μετανάστες. Αλλά ο Χιτλερικός τους χαιρετισμός και τα εμπνευσμένα από τους Ναζί εμβλήματα και τα συνθήματα δεν αφήνουν καμία αμφιβολία. Η εκλογική τους επιτυχία τον Ιούνιο και η αυξανόμενη από τότε δημοτικότητά τους έχει αποθρασύνει αυτούς τους ρατσιστές τρομοκράτες, οι οποίοι διαρκώς πραγματοποιούν αιματηρές επιθέσεις εναντίον των μεταναστών και όσων τους υπερασπίζονται.

Σε αντίθεση με τις υποκριτικές εξαγγελίες της κυβέρνησης εναντίον της Χρυσής Αυγής, αυτές οι φασιστικές συμμορίες παίρνουν το σινιάλο τους απευθείας από το ελληνικό καπιταλιστικό κράτος, το οποίο μόνο από τον Αύγουστο, έχει μαζέψει περισσότερους από 16.000 μετανάστες. Η κυβέρνηση τελειώνει το χτίσιμο του φράχτη στον Έβρο παράλληλα στα τουρκικά σύνορα για να κρατήσει έξω τους μετανάστες, πολλοί από τους οποίους είναι απελπισμένοι πρόσφυγες από τις κολάσεις που έχουν δημιουργηθεί από τους ιμπεριαλιστές σε χώρες όπως το Ιράκ, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν και τη Λιβύη. Η Χρυσή Αυγή πηγαίνει ακόμα ένα βήμα πιο πέρα προτείνοντας να τοποθετηθούν νάρκες κατά μήκος των συνόρων. Οι καπιταλιστές και τα τσιράκια τους στη Χρυσή Αυγή προσπαθούν να εκτρέψουν το φταίξιμο πάνω στους μετανάστες, για την κρίση την οποία οι ίδιοι οι καπιταλιστές έχουν επιφέρει στις μάζες. Σε αντίθεση με αυτό, το εργατικό κίνημα πρέπει να παλέψει για πλήρη πολιτικά δικαιώματα για όλους τους μετανάστες! Όχι απελάσεις!

Δεν αποτελεί καθόλου έκπληξη ότι ένα εκτιμώμενο ποσοστό της τάξης του 50 με 60 τοις εκατό της αστυνομίας είναι συμπαθούντες πολιτικά με τη Χρυσή Αυγή, δεδομένου ότι η καταστολή αριστερών και η τρομοκράτηση μεταναστών είναι ένα βασικό κομμάτι της αστυνομικής δουλειάς. Ένα τέτοιο ζωντανό παράδειγμα ήταν ο βασανισμός από την αστυνομία των 40 αντιφασιστών ακτιβιστών που συνελήφθησαν στις 30 Σεπτεμβρίου και την 1η Οκτωβρίου, όπως δημοσιεύτηκε από την λονδρέζικη εφημερίδα *Guardian*. Οι πρώτοι 15 από αυτούς τους ακτιβιστές συνελήφθησαν επειδή θαρραλέα υπερασπιζόντουσαν μετανάστες ενάντια στα καθάρματα της Χρυσής Αυγής στους δρόμους της Αθήνας, ενώ οι υπόλοιποι 25 συνελήφθησαν σε διαδήλωση για την υπεράσπιση των συντρόφων τους. Ένας από τους ακτιβιστές εξήγησε σε συνέντευξη που έδωσε στη *Guardian*: «Με έφτυσαν και μου είπαν ότι θα πεθάνουμε όπως οι παππούδες μας στον εμφύλιο πόλεμο». Εμείς, η Τροτσκιστική Ομάδα Ελλάδας, απαιτούμε να πέσουν άμεσα όλες οι κατηγορίες ενάντια στους αντιφασίστες ακτιβιστές! Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης απείλησε να μηνύσει τη *Guardian* και οι δύο δημοσιογράφοι της τηλεόρασης, ο Κώστας Αρβανίτης και η Μαριλένα Κατσίμη, επειδή είχαν το θάρρος να υπονοήσουν ότι ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δεν

μπορούσε να πραγματοποιήσει την απειλή του, μιας και οι αναφορές για τους βασανισμούς από την αστυνομία ήταν αξιόπιστες, τέθηκαν σε διαθεσιμότητα με συνοπτικές διαδικασίες.

Ανάμεσα στους υπερασπιστές των δικαιωμάτων των μεταναστών που είναι στο στόχαστρο της Χρυσής Αυγής είναι και η δικηγόρος Ιωάννα Κούρτοβικ, στην οποία επιτέθηκαν μέλη της Χρυσής Αυγής με αυγά και την χτύπησαν έξω από το αστυνομικό τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα στις 25 Σεπτεμβρίου καθώς η αστυνομία, όπως ήταν αναμενόμενο, απλώς κοιτούσε. Πολύ γνωστή για την υπεράσπισή της σε αριστερούς και μετανάστες, η Κούρτοβικ χλευάστηκε στον δρόμο από μπάτσους οι οποίοι φώναζαν «Αίμα! Τιμή! Χρυσή Αυγή!» Δεν αποτελεί μυστικό ότι οι μπάτσοι και τα δικαστήρια συνεργούν με τους φασίστες – ο τύπος αναφέρει ότι κάτοικοι που διαμαρτύρονται στην αστυνομία για τους μετανάστες στις γειτονιές τους, τους κατευθύνουν στην Χρυσή Αυγή ώστε να τακτοποιήσει το θέμα.

ΚΚΕ: Εναποθέτοντας την Πίστη του στο Καπιταλιστικό Κράτος

Η ΤΟΕ στέκεται ενάντια στην θανατηφόρα ψευδαίσθηση που προωθείται από το ΚΚΕ και διάφορες ομάδες της αριστεράς για το καπιταλιστικό κράτος και τις αστυνομικές του δυνάμεις. Σε ένα άρθρο στις 7 Σεπτεμβρίου στο *Ριζοσπάστη*, το ΚΚΕ αναφέρει ως θετική τη συμμετοχή του σε μία διαδήλωση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, παραθέτοντας τη δήλωση ενός ηγετικού στελέχους του ΚΚΕ, του Σπύρου Χαλβατζή, προς τους μπάτσους:

> «Θεωρούμε ότι οι εργαζόμενοι στα σώματα ασφαλείας δεν πρέπει να επιτρέψουν να τους χρησιμοποιήσουν ως το μακρύ χέρι του αστικού κράτους για να τσακίσουν το εργατικό, συνδικαλιστικό κίνημα. Χρειάζεται ενότητα, συσπείρωση, κοινή δράση με τους άλλους εργαζόμενους…».

Αυτή η τερατώδης έκκληση για ενότητα με την αστυνομία είναι ο ακριβώς αντίθετος πόλος της Μαρξιστικής κατανόησης του κράτους. Όπως εξήγησε ο Μπολσεβίκος ηγέτης Β. Ι. Λένιν στο έργο του κλειδί, *Κράτος και Επανάσταση*, το καπιταλιστικό κράτος είναι «η "ιδιαίτερη δύναμη καταπίεσης" του προλεταριάτου από την αστική τάξη...». Ο Λένιν εξήγησε ότι αυτή η κρατική εξουσία συνίσταται «στους ιδιαίτερους σχηματισμούς των ένοπλων ανθρώπων, που έχουν στην διάθεσή τους τις φυλακές κτλ.» Με άλλα λόγια, τα σώματα ασφαλείας του κράτους υπάρχουν με σκοπό να τσακίζουν την εργατική τάξη και τα σωματεία όταν αποτελούν απειλή για την καπιταλιστική τάξη. Κάνοντας έκκληση προς τους μπάτσους να σταματήσουν να είναι τα σκυλιά φύλακες του κεφαλαίου δεν είναι τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από την υπεράσπιση της ειρηνικής και δημοκρατικής μεταρρύθμισης της δικτατορίας του κεφαλαίου. Κάνοντάς το αυτό, η ηγεσία του ΚΚΕ καλλιεργεί το ψέμα ότι το καπιταλιστικό κράτος μπορεί να υπάρχει για να υπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Στην ίδια διαδήλωση, ένας συνδικαλιστής του ΚΚΕ ο Ηλίας Σταμέλος είπε: «…το ΠΑΜΕ, με την παρουσία του θέλει να εκφράσει τη συμπαράστασή του στα δίκαια αιτήματα των ένστολων που η πλειοψηφία τους ζει με μισθούς φτώχειας». Μακριά από το να χύνουμε δάκρυα για την «φτώχεια» αυτών που η δουλειά τους είναι να επιτίθενται στους εργάτες και στους καταπιεσμένους, η ΤΟΕ καλεί: *Όλοι οι μπάτσοι, οι δεσμοφύλακες και οι σεκιουριτάδες έξω από τα σωματεία!* Όπως έγραψε ο Λέον Τρότσκι: «Ο εργάτης που γίνεται αστυνομικός στην υπηρεσία του αστικού κράτους είναι ένας αστός μπάτσος και όχι εργάτης» (Στο άρθρο του: *Και Τώρα; Ζωτικά Ερωτήματα για το Προλεταριάτο της Γερμανίας,* 27 Ιανουαρίου 1932, το οποίο εκδόθηκε στο *Η Πάλη Ενάντια στο Φασισμό στη Γερμανία,* Εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο – Εργατική Δημοκρατία, Νοέμβρης 2000). Ενώ η ηγεσία του ΚΚΕ δεν έχει κανένα πρόβλημα να στέκεται αλληλέγγυα με την κατακλεισμένη από φασίστες ελληνική αστυνομία στα αιτήματά τους για καλύτερους μισθούς, εξωφρενικά συκοφαντεί τους αναρχικούς διαδηλωτές ως συμμάχους των φασιστών: «Μην ξεχνάμε ότι τέτοιου είδους φασιστικές δυνάμεις έδρασαν από κοινού με παρακρατικούς, κουκουλοφόρους, αναρχοαυτόνομους…» (*Ριζοσπάστης,* 16 Οκτώβρη 2012).

Απειλή Θανάτου προς Μετανάστες, Ομοφυλόφιλους και Εργάτες

Η Χρυσή Αυγή τελευταία έχει ενώσει τις δυνάμεις της με αντιδραστικούς της ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, ένας κεντρικός στυλοβάτης της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων στην Ελλάδα, ο οποίος τροφοδοτεί κάθε είδος κοινωνικής αντίδρασης και εθνικού σοβινισμού, κυρίως εναντίον της Τουρκίας και των μουσουλμάνων, με στόχο να δέσει τους εκμεταλλευόμενους με την ελληνική αστική τάξη. Στην Αθήνα στις 11 Οκτωβρίου μέλη της Χρυσής Αυγής και εκκλησιαστικός όχλος κρατώντας εικόνες και σταυρούς τρομοκράτησαν θεατές και ηθοποιούς ενός έργου που απεικονίζει τον Ιησού και τους αποστόλους ως ομοφυλόφιλους άντρες. Μέλη της Χρυσής Αυγής επιτέθηκαν βάναυσα σε ένα δημοσιογράφο φωνάζοντας ρατσιστικά επίθετα και χαρακτηρισμούς ενάντια στους ομοφυλόφιλους, μπροστά στην αστυνομία. Το τε-

λευταίο διάστημα έχουν πραγματοποιηθεί επιθέσεις κατά ομοφυλοφίλων. Είναι στα συμφέροντα της εργατικής τάξης να υπερασπιστεί τους ομοφυλόφιλους ενάντια σε αυτή τη δηλητηριώδη αντίδραση, όπως γράψαμε στο φυλλάδιό μας: «Η Ίδρυση της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας» (Νοέμβριος 2004):

> «Ένα Τροτσκιστικό γκρουπ πρέπει να είναι ένας Λενινιστικός λαϊκός κήρυκας. Και για την Ελλάδα όπου η υπεραντιδραστική Ορθόδοξη Εκκλησία έχει τεράστια επιρροή, η καταπίεση των γυναικών είναι υπερβολική. Η ελληνική 'αγία τριάδα' «πατρίδα – θρησκεία – οικογένεια» που προωθεί το καπιταλιστικό κράτος είναι στενά συνδεδεμένη με το εθνικό και το γυναικείο ζήτημα. Ένα κεντρικό ζήτημα για τους Τροτσκιστές πρέπει να είναι η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών μέσα από την σοσιαλιστική επανάσταση και η αντίθεση στη γυναικεία καταπίεση. Παλεύουμε για πλήρη δημοκρατικά δικαιώματα για τους ομοφυλόφιλους σε αντίθεση με τον αντρικό σωβινισμό, την ομοφοβική ελληνική κοινωνία και την ελληνική αριστερά. Είμαστε υπέρ του διαχωρισμού εκκλησίας και κράτους.»

Το κάλεσμά μας για διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους ενισχύεται από την πρόσφατη σύλληψη ενός ατόμου από την Εύβοια με κατηγορίες βλασφημίας. Χάρη σε μια διαμαρτυρία εκπροσώπου της Χρυσής Αυγής στη βουλή, αυτό το άτομο κατηγορήθηκε με βλασφημία, κατηγορία που μπορεί να επιφέρει μέχρι και δύο χρόνια φυλάκιση, για το «έγκλημα» του ότι σατίρισε τον γνωστό καλόγερο ως Γέρο Παστίτσιο στο Facebook!

Για Κινητοποιήσεις Ενιαίου Μετώπου των Εργατών Εναντίον των Φασιστών!

Ενώ η Χρυσή Αυγή προς το παρόν στοχεύει τις επιθέσεις της κυρίως κατά των μεταναστών, ομοφυλόφιλων και αριστερών, ο απώτερος σκοπός τους είναι να διαλύσουν τις οργανώσεις της εργατικής τάξης με στόχο να σώσουν τους καπιταλιστές, όπως έκαναν οι δυνάμεις του Μουσολίνι στην Ιταλία τη δεκαετία του 1920 και του Χίτλερ στη Γερμανία τη δεκαετία του 1930. Έχοντας ηγηθεί της Οκτωβριανής Επανάστασης μαζί με τον Λένιν το 1917, ο Λέον Τρότσκι επιχείρησε να φέρει τα μαθήματα εκείνης της πάλης στο γερμανικό προλεταριάτο στις αρχές της δεκαετίας του 1930 καθώς αντιμετώπιζαν την άνοδο των Ναζί. Στο, *Και Τώρα; Ζωτικά Ερωτήματα για το Προλεταριάτο της Γερμανίας,* ο Τρότσκι εξήγησε τις κοινωνικές ρίζες του φασισμού:

> «Δια μέσω του φασιστικού πρακτορείου, ο καπιταλισμός κινητοποιεί τις μάζες της λυσσασμένης μικροαστικής τάξης, τις συμμορίες του ξεπεσμένου και εξαχρειωμένου λούμπεν – προλεταριάτου, όλες αυτές τις αναρίθμητες ανθρώπινες υπάρξεις που το ίδιο το χρηματιστικό κεφάλαιο σπρώχνει στην απελπισία και τη λύσσα. …η ουσία κι ο ρόλος του φασισμού είναι να διαλύσει εντελώς τις εργατικές οργανώσεις και να εμποδίσει την αναβίωσή τους. Σε μια αναπτυγμένη καπιταλιστική κοινωνία, ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί μονάχα με αστυνομικά μέσα. Η μόνη μέθοδος για να το πετύχει είναι ν' αντιτάξει στην πίεση του προλεταριάτου -τη στιγμή της εξασθένισής του- την πίεση των λυσσασμένων μικροαστικών μαζών.» *(όπως παραπάνω)*

Ο Τρότσκι συνεχώς προειδοποιούσε ότι οι ρεφορμιστές παραπλανητές ηγέτες του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος Γερμανίας (SPD) και του Σταλινικού Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας (KPD) υποβίβαζαν τον κίνδυνο που παρουσιαζόταν από τη φασιστική απειλή και παρότρυνε το KPD να ξεκινήσει μαζικές δράσεις ενιαίου μετώπου μαζί με τους εργάτες του SPD για να υπερασπιστούν τους εργάτες και τους καταπιεσμένους ενάντια στα ναζιστικά τάγματα εφόδου και να τα καταστρέψουν ενώ ακόμα ήταν μικρά.

Το σημείο κλειδί στην πάλη κατά του φασισμού τότε και τώρα είναι η αντίληψη της κεντρικότητας της εργατικής τάξης. Όπως τόνισε ο Τρότσκι το 1931:

> «Οι κύριες δυνάμεις του φασισμού αποτελούνται πάντα από την μικροαστική τάξη και την νέα μεσαία τάξη…. Στη ζυγαριά μιας εκλογικής στατιστικής χίλιοι φασιστικοί ψήφοι ισοδυναμούν με χίλιους κομμουνιστικούς ψήφους μα στον επαναστατικό αγώνα χίλιοι εργάτες που δουλεύουν σε ένα μεγάλο εργοστάσιο αξίζουν εκατό φορές πιό πολύ απ' όσο χίλιοι κρατικοί υπάλληλοι, γραφιάδες, μαζί με τις γυναίκες και τις πεθερές τους». (Στο άρθρο: *Το Κλειδί της Διεθνούς Κατάστασης Είναι στη Γερμανία,* 1931, το οποίο εκδόθηκε στο *Η Πάλη Ενάντια στο Φασισμό στη Γερμανία,* Εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο – Εργατική Δημοκρατία, Νοέμβρης 2000).

Η πρόσφατη βάρβαρη κακοποίηση των αντιφασιστών διαδηλωτών από την αστυνομία στην Αθήνα τονίζει ότι παρότι ήταν θαρραλέα, η στρατηγική των μικρών ομάδων των αριστερών που κινητοποιούνται για να υπερασπιστούν τους μετανάστες ενάντια στους φασίστες, δεν είναι ένα αποτελεσματικό μέσο για την καταστροφή της απειλής της Χρυσής Αυγής.

Οι βίαιες ρατσιστικές επιθέσεις στους μετανάστες και σε άλλους από συμμορίες φασιστών της Χρυσής Αυγής θέτουν την άμεση ανάγκη για την κινητοποίηση αποσπασμάτων εργατών, βασισμένων στα εργατικά σωματεία, για να υπερασπιστούν τους μετανάστες και να καθαρίσουν τους δρόμους από τα φασιστικά παράσιτα. Αυτό που είναι ανα-

γκαίο είναι να παλέψουμε για να βγάλουμε από τη μέση τα πολιτικά εμπόδια ώστε να κινητοποιήσουμε τη δύναμη των εργατικών σωματείων ενάντια στη Χρυσή Αυγή. Το ΚΚΕ έχει την κοινωνική δύναμη στα εργατικά σωματεία στο να ηγηθεί για να το πετύχει, αλλά η προώθηση των ψευδαισθήσεων στην αστική δημοκρατία και ο εθνικιστικός λαϊκισμός του ΚΚΕ αποτελούν εμπόδια. Οι ρεφορμιστικές οργανώσεις στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενισχύουν επίσης τα πολιτικά εμπόδια, συγκεκριμένα με το να είναι η ουρά του φιλικού προς την ΕΕ ΣΥΡΙΖΑ, που υπόσχεται να παρέχει στους μετανάστες πιο «ανθρώπινες» συνθήκες κράτησης και να διαθέσει περισσότερους μπάτσους στους δρόμους για να πολεμήσουν το «έγκλημα». Ενώ ομάδες στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί να ισχυρίζονται ότι είναι ενάντια της ΕΕ (ή για την Ελλάδα να βγει από την ΕΕ), η προτίμησή τους για μία «αριστερή» καπιταλιστική κυβέρνηση που θα ηγείται ο ΣΥΡΙΖΑ και η επιθυμία τους να ασκούν πιέσεις σε μία τέτοια κυβέρνηση δείχνουν πόσο κενή είναι η εναντίωσή τους στην ΕΕ. Για παράδειγμα, σε μία συνέντευξη στο International Viewpoint ο Δημήτρης Χείλαρης της οργάνωσης ΟΚΔΕ – Σπάρτακος που είναι τμήμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δήλωσε: «… ο ΣΥΡΙΖΑ μπόρεσε να παρέχει μία αξιόπιστη λύση στην κατάσταση, μέσα από το σύνθημα μιας αριστερής κυβέρνησης.» (*Toward a government that will break with the Troika?* Ιούνιος 2012). Δεδομένου ότι η ΕΕ είναι κυρίως υπεύθυνη για την πτώση του βιοτικού επιπέδου στην Ελλάδα και για την τροφοδότηση της ανόδου των φασιστών, δεν μπορείς να οδηγήσεις την πάλη ενάντια στο φασισμό χωρίς μια δριμύτατη αντίθεση προς την καπιταλιστική ΕΕ.

Η ηγεσία του ΚΚΕ τελευταία έχει υποστηρίξει ότι δεν χρειάζεται ένα μέτωπο κατά του φασισμού και ότι η Χρυσή Αυγή χρειάζεται απλώς να «εκτεθεί». Σε μία ομιλία της Γενικής Γραμματέα του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, στην Ευρωπαϊκή Κομμουνιστική Συνάντηση στις Βρυξέλες στις 1-2 Οκτωβρίου, αναγνώρισε ότι η Χρυσή Αυγή αναπτύσσεται στα πλαίσια των «ταγμάτων εφόδου της χιτλερικής περιόδου» και ότι πυρήνες των σωμάτων ασφαλείας του καπιταλιστικού κράτους δουλεύουν μαζί τους, όμως:

> «Η αντιμετώπισή του δεν μπορεί να γίνει στη βάση του αντιφασιστικού μετώπου ή του μετώπου γενικά κατά της βίας από όπου και αν προέρχεται, γιατί τελικά πίσω από αυτήν την έκφραση θα χτυπηθεί το κίνημα. Η αντιμετώπιση της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ πρέπει να γίνει μέσα από το ίδιο το οργανωμένο κίνημα, στους τόπους δουλειάς, στους κλάδους, στις λαϊκές οργανώσεις, με ξεσκέπασμα του συστημικού του ρόλου, και με αντιμετώπιση των ποινικών αδικημάτων που διαπράττουν με δολοφονικές επιθέσεις που τις βαφτίζουν αυτοδικία.» (kke.gr)

Αυτό που εννοεί το ΚΚΕ με «αντιμετώπιση των ποινικών αδικημάτων που διαπράττουν με δολοφονικές επιθέσεις» είναι να στηριχτούμε στο καπιταλιστικό κράτος για να διωχθούν ποινικά. Ένα παράδειγμα ήταν το αίτημα των εκπροσώπων του ΠΑΜΕ προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, Νίκο Δένδια, «Σας καλούμε να πάρετε μέτρα αυστηρού ελέγχου για την ασφάλεια και προστασία όλων των πολιτών, Ελλήνων και μεταναστών» (*Ριζοσπάστης,* 18 Ιουλίου). Στην πραγματικότητα, ο μεγαλύτερος κίνδυνος για να «χτυπηθεί το κίνημα» προέρχεται από την πίστη στους δημοκρατικούς ισχυρισμούς του καπιταλιστικού κράτους, αυτό ακριβώς που κάνουν οι παραπλανητές ηγέτες του ΚΚΕ, όταν παρακαλούν τον υπουργό να στείλει τις ειδικές δυνάμεις καταστολής για να «υπερασπιστούν» τους μετανάστες. Μαζικές προλεταριακές κινητοποιήσεις ενιαίου μετώπου ενάντια στους φασίστες είναι ο μοναδικός τρόπος για να εξασφαλίσουμε ότι οι φασίστες δεν θα συνεχίσουν να αυξάνονται και να επιτίθενται στο οργανωμένο εργατικό κίνημα.

Επειδή ο καπιταλισμός είναι αυτός που δίνει γέννηση στην μάστιγα του φασισμού, η πάλη ενάντια σε δυνάμεις όπως η Χρυσή Αυγή πρέπει να συνδέεται με την πάλη για την ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας στην Ελλάδα και διεθνώς. Όντως, η εργατική τάξη μπορεί να κερδίσει τους κατεστραμμένους μικροαστούς στην πλευρά της και μακριά από τους φασίστες μόνο με το να παλέψει για μια σοσιαλιστική λύση έναντι της καπιταλιστικής κρίσης. Πρέπει να παλέψει για να καταπολεμήσει τη μαζική ανεργία, με το να απαιτήσει το μοίρασμα της υπάρχουσας εργασίας χωρίς μείωση μισθών, και ένα μαζικό πρόγραμμα δημόσιων έργων. Για να σταματήσει η πτώση των συνθηκών διαβίωσης, οι εργάτες πρέπει να απαιτήσουν οι μισθοί να έχουν τιμαριθμική αναπροσαρμογή με βάση τον πληθωρισμό. Για να ξεσκεπαστεί η εκμετάλλευση, η κλοπή και η απάτη των βιομηχάνων και των τραπεζιτών, οι εργάτες πρέπει να απαιτήσουν οι καπιταλιστές να ανοίξουν τα (πραγματικά) βιβλία τους. Το προλεταριάτο πρέπει να παλέψει για την απαλλοτρίωση των μέσων παραγωγής και για την εγκαθίδρυση μιας σχεδιασμένης οικονομίας κάτω από εργατική εξουσία, όπου η παραγωγή θα στηρίζεται στην κοινωνική ανάγκη, όχι στο κέρδος. Αυτή η πάλη πρέπει να επεκταθεί από τις χώρες που χτυπιούνται πιο σοβαρά από την κρίση στην Ευρώπη έως τώρα, όπως είναι η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Ισπανία και από τις υπερβολικά εκμεταλλευόμενες προλεταριακές μά-

ζες των νεοαποικιακών χωρών όπως η Νότια Αφρική και η Ινδία, έως τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γερμανία και η Ιαπωνία, στις οποίες οι εργάτες βρίσκονται επίσης αντιμέτωποι με την κάνη του όπλου.

Η καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση δουλεύει για να βάλει τους εργάτες από διαφορετικές χώρες τον έναν ενάντια στον άλλον. Σε αντίθεση με τον εθνικιστικό σοβινισμό που ενισχύεται από αυτή την καπιταλιστική κρίση, κατανοούμε ότι η πάλη για διεθνή σοσιαλιστική επανάσταση και για τις Σοσιαλιστικές Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης είναι κλειδί για να οδηγήσει την ελληνική εργατική τάξη έξω από αυτή την απελπιστική κατάσταση. Όπως σημείωσε ο Τρότσκι το 1930, «Το σύνθημα της προλεταριακής ενοποίησης της Ευρώπης είναι … ένα σημαντικότατο όπλο στην πάλη ενάντια στον αποκρουστικό σωβινισμό των φασιστών». (Στο άρθρο: *Η στροφή της κομμουνιστικής Διεθνούς και η κατάσταση στην Γερμανία,* 1930, το οποίο εκδόθηκε στο *Η Πάλη Ενάντια στο Φασισμό στη Γερμανία,* Εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο – Εργατική Δημοκρατία, Νοέμβρης 2000).

Στη συνέχεια ανατυπώνουμε ελαφρώς τροποποιημένο, το άρθρο «Ελληνικές Εκλογές: Πύρρειος Νίκη για την ΕΕ» από την εφημερίδα του Βρετανικού Τμήματος της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης, *Workers Hammer*, καλοκαίρι 2012.

Ελληνικές Εκλογές: Πύρρειος Νίκη για την ΕΕ

Κάτω η ΕΕ! Για Μία Εργατική Ευρώπη!

Όταν η συντηρητική Νέα Δημοκρατία αναδύθηκε ως το νικητήριο κόμμα στις εκλογές στις 17 Ιουνίου, ο ηγέτης της Αντώνης Σαμαράς δήλωσε: «Ο ελληνικός λαός ψήφισε σήμερα την ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας και την παραμονή μας στο ευρώ» (*Το ΒΗΜΑ*, 17 Ιουνίου). Έχοντας μετά βίας πετύχει μία νίκη, η Νέα Δημοκρατία θα ηγηθεί μιας κυβέρνησης συνασπισμού με το ΠΑΣΟΚ, το οποίο έλαβε μόνο δώδεκα τοις εκατό των ψήφων, και τη μικρότερη ΔΗΜΑΡ. Η νέα κυβέρνηση δύσκολα μπορεί να υποστηρίξει ότι έχει λαϊκή εντολή – το σύνολο των ψήφων και για τα τρία κόμματα είναι λιγότερο από το 50 τοις εκατό του αθροίσματος των ψήφων, σε μία πολύ χαμηλή συμμετοχή. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, τα οποία εναλλάσσονται στην κυβέρνηση από την πτώση της στρατιωτικής χούντας το 1974 και ύστερα, τώρα παίρνουν μαζί τα ηνία. Με τον Σαμαρά πρωθυπουργό, η Ελλάδα για άλλη μια φορά θα κυβερνηθεί από την ίδια διεφθαρμένη και επικίνδυνη συμμορία η οποία επέφερε την καταστροφή στους Έλληνες εργαζόμενους, τεμαχίζοντας μισθούς, συντάξεις και υπηρεσίες κατ' εντολή της Τρόικας· των ιμπεριαλιστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ΔΝΤ.

Η νίκη της Νέας Δημοκρατίας έγινε δεκτή με ανακούφιση από τους ιμπεριαλιστές ηγέτες της Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίοι φοβόντουσαν μια απόρριψη του πακέτου λιτότητας και μία καταστροφή του ενιαίου νομίσματος εάν ο ΣΥΡΙΖΑ, κέρδιζε τις εκλογές. Η μη αναμενόμενη εκλογική επιτυχία του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίως στις εκλογές του Μαΐου, ήταν μία ένδειξη της απελπισίας των εργατικών και των μικροαστικών μαζών που καταδίκασαν τους επαχθείς όρους για τη σωτηρία των τραπεζών που απαιτήθηκαν από την Τρόικα. Αλλά το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ αποδέχεται την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων και την ΕΕ, η οποία κυριαρχείται από τους ιμπεριαλιστές τραπεζίτες, ενώ αναζητά μόνο τη βελτίωση των όρων κάτω από τους οποίους πραγματοποιείται ο εκβιασμός. Ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος περιλαμβάνει πρώην Μαοϊκούς και μια χούφτα ρεφορμιστικών ψευτοτροτσκιστικών ομάδων, τερμάτισε με μικρή διαφορά δεύτερος στις εκλογές του Ιουνίου, με σχεδόν 27 τοις εκατό των ψήφων. Το Σταλινικό ΚΚΕ είδε τους ψήφους του να πέφτουν στο 4,5 τοις εκατό.

Όλοι γνωρίζουν ότι οι ελληνικές εκλογές δεν έχουν επιλύσει την κρίση στην ευρωζώνη, αλλά απλώς την έχουν αναβάλλει. Ενώ τα χρηματιστήρια εκτοξεύτηκαν το επόμενο πρωινό μετά τις εκλογές, μέχρι τα μέσα του απογεύματος βυθιζόντουσαν ξανά καθώς το κόστος του δημόσιου χρέους της Ισπανίας έφτασε σε επίπεδα ρεκόρ και η συζήτηση για το σχέδιο διάσωσης της Ισπανίας ήταν διαδεδομένη.

Κανένα από τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία δεν έχουν αντιμετωπιστεί και η χώρα παραμένει βαθύτατα σε πόλωση. Μετά τη βίαιη καμπάνια ρατσιστικής τρομοκρατίας εναντίον μεταναστών και επιθέσεων εναντίον αριστερών, οι φασίστες της Χρυσής Αυγής πέτυχαν ένα δυσοίωνο εφτά τοις εκατό. Τα τελευταία τρία χρόνια, η Ελλάδα έχει ζήσει μαζική κοινωνική αναταραχή, η οποία προσέλκυσε ευρύτερα στρώματα της κοινωνίας. Έχουν πραγματοποιηθεί

αμέτρητες 24ωρες και 48ωρες γενικές απεργίες. Σε μία πολύ σημαντική προλεταριακή πάλη, οι χαλυβουργοί εργάτες στο εργοστάσιο της Ελληνικής Χαλυβουργίας έξω από την Αθήνα, απεργούν για περισσότερο από 200 ημέρες. Τέτοιου είδους διαμαρτυρίες είναι πιθανό να ενταθούν όταν η κυβέρνηση εφαρμόσει περαιτέρω επιθέσεις στην εργατική τάξη.

Παρότι υπάρχει διαδεδομένη εναντίωση στην Ελλάδα για τη λιτότητα, τα δημοψηφίσματα συνεχώς δείχνουν ισχυρή υποστήριξη, ακόμα και στην εργατική τάξη, για την παραμονή στο ευρώ και την ΕΕ. Πολλοί εργάτες, αναμφίβολα και υποστηρικτές του ΚΚΕ, ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ, ελπίζοντας για κάποια ανάπαυλα από τις αμείλικτες επιθέσεις στα επίπεδα διαβίωσής τους. Η αστική τάξη εξαπέλυσε μία καμπάνια φόβου για τις υποτιθέμενες τραγικές συνέπειες μιας εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Σε μία χώρα όπου ο λιμός και η τρομερή φτώχεια αποτελούν μία ζωντανή ανάμνηση για πολλούς ανθρώπους, οι φόβοι ότι οι συνθήκες ζωής θα μπορούσαν να γίνουν χειρότερες είναι πραγματικά αληθινοί.

Ως Μαρξιστές εναντιωνόμαστε στην ΕΕ από θέση αρχής, ως το όχημα με το οποίο οι Ευρωπαίοι καπιταλιστές από κοινού εκμεταλλεύονται τους Ευρωπαίους εργάτες και οι πιο ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις υποτάσσουν τις πιο αδύναμες καπιταλιστικές χώρες. Κάθε πάλη ενάντια στη λιτότητα και ενάντια στην ελληνική παρασιτική αστική τάξη χρειάζεται, αναγκαία, να είναι επίσης μία πάλη ενάντια στους δικούς της ιμπεριαλιστές αφέντες της ΕΕ. Σημειώνοντας ότι η Ελλάδα μπορεί να είναι καλύτερα έξω από την ευρωζώνη, οι Γερμανοί σύντροφοί μας έγραψαν τον περασμένο χρόνο ότι «δεν υπάρχει καμία διέξοδος για χώρες οφειλέτες όπως η Ελλάδα κάτω από την διευθέτηση που υπαγορεύεται από τη γερμανική αστική τάξη». Όμως οι σύντροφοί μας προειδοποίησαν, «ενώ αυτό ίσως προσφέρει ανακούφιση από τον κατήφορο, αφήνοντας την ευρωζώνη δεν θα μονώσει το ελληνικό προλεταριάτο από την παγκόσμια οικονομική ύφεση και την καπιταλιστική καταστροφή» (δες το φυλλάδιο «*Οι Τράπεζες Ματώνουν τους Έλληνες Εργαζόμενους*», Τεύχος Νο 17, 30 Μαΐου 2012).

Οι Έλληνες Τροτσκιστές Είπαν: Ψήφο στο ΚΚΕ! Καμία Ψήφο στον ΣΥΡΙΖΑ!

Η Τροτσκιστική Ομάδα Ελλάδας (ΤΟΕ) σε αυτές τις εκλογές έδωσε κριτική ψήφο υποστήριξης στο Κομμουνιστικό Κόμμα. Σε αντίθεση με τον ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ έκανε καμπάνια για την έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Επιπλέον, το ΚΚΕ σθεναρά αρνήθηκε να ενταχθεί σε οποιοδήποτε σχηματισμό με αστικά κόμματα, παρά την τεράστια πίεση για να συμμετέχει σε ένα συνασπισμό για την «ενότητα της αριστεράς» με τον ΣΥΡΙΖΑ. Το ΚΚΕ σωστά κατήγγειλε την υποστήριξη του ΣΥΡΙΖΑ προς την ιμπεριαλιστική ΕΕ – ένα αποφασιστικό ζήτημα των εκλογών. Το ΚΚΕ επίσης σωστά έκανε αυστηρή κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ, όπως και στο ετερόκλητο πλήθος των ελληνικών ψευτοτροτσκιστικών ομάδων, για την υποστήριξή τους στην καπιταλιστική αντεπανάσταση στη Σοβιετική Ένωση και στην Ανατολική Ευρώπη.

Δίνοντας κριτική ψήφο υποστήριξης στο ΚΚΕ κερδίσαμε ένα ευρύτερο ακροατήριο για τις τροτσκιστικές μας απόψεις. Οι σύντροφοί μας στην Ελλάδα διένειμαν μαζικά το φυλλάδιο με τίτλο «Ψήφο στο ΚΚΕ! Καμία Ψήφο στο ΣΥΡΙΖΑ!» – σε φοιτητές, σε απεργούς εργάτες, σε μέλη του ΚΚΕ και σε άλλα αριστερά κόμματα. Το φυλλάδιο συνοδευόταν από μια ελληνική μετάφραση του άρθρου: «*Οι Τράπεζες Ματώνουν τους Έλληνες Εργαζόμενους*», Τεύχος Νο 17, 30 Μαΐου 2012 το οποίο αντιπαραθέτει το επαναστατικό τροτσκιστικό πρόγραμμα της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης (ΔΚΕ) με τον ρεφορμισμό των Ελλήνων Σταλινικών. Παρά την πρόσφατη αριστερή ρητορική του, το ΚΚΕ παραμένει ένα κοινοβουλευτικό και ρεφορμιστικό κόμμα. Η συχνή επίκληση στον «λαό» είναι επιζήμια για την ταξική συνείδηση και αποτελεί απόδειξη για το βαθιά εθνικιστικό και ταξικής συνεργασίας πρόγραμμα του ΚΚΕ.

Ο ρεφορμισμός του ΚΚΕ φαίνεται ξεκάθαρα στην αντίδρασή του ως προς την αύξηση των φασιστών της Χρυσής Αυγής. Το φυλλάδιο της ΤΟΕ κατήγγειλε την άρνηση των Σταλινικών στο να κινητοποιήσουν την εργατική τάξη για να παλέψουν ενάντια στη Χρυσή Αυγή. Σε πόλεις ανά την Ελλάδα, ρατσιστικές συμμορίες επιτίθενται σε μετανάστες και αριστερούς χωρίς τιμωρία, παίρνοντας θάρρος από την ευρέως διαδεδομένη υποστήριξη που λαμβάνουν οι φασίστες από την αστυνομία και τους αξιωματικούς του στρατού. Στις 7 Ιουνίου, ένας τραμπούκος της Χρυσής Αυγής, ο Ηλίας Κασιδιάρης, επιτέθηκε στη βουλευτή του ΚΚΕ Λιάνα Κανέλλη σε ζωντανή μετάδοση, αφού πρώτα είχε πετάξει ένα ποτήρι νερό σε μια άλλη γυναίκα – τη Ρένα Δούρου του ΣΥΡΙΖΑ. Άλλα μέλη του ΚΚΕ έχουν επίσης δεχτεί επίθεση στο δρόμο από φασίστες τραμπούκους. Παρόλα αυτά, σε μία συνέντευξη τύπου μετά την επίθεση στην Κανέλλη, η Γενική Γραμματέας του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα απέκλεισε κάθε κινητοποίηση για το σταμάτημα των επιθέσεων της Χρυσής Αυγής. Αντί αυτού συναγωνίζεται μαζί τους για ψήφους από εργάτες με οπισθοδρομική πολιτική συνείδηση, λέγοντας:

«Εμείς ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα: Η απάντηση στην «Χρυσή Αυγή» δεν μπορεί να είναι ούτε οδόντας αντί οδόντος ούτε κάποια πολιτική ρεβανσισμού. Την απά-

ντηση καταρχήν πρέπει να τη δώσει στις εκλογές ο λαός. Δεν χρεώνουμε βεβαίως αυτούς που ψήφισαν την «Χρυσή Αυγή» με τις ενέργειες και τους προσανατολισμούς του κόμματος αυτού. Ωστόσο πρέπει να το συνειδητοποιήσουν ότι έχουν το όπλο της ψήφου και να οδηγήσουν στο εκλογικό περιθώριο την «Χρυσή Αυγή», γιατί αυτό της αξίζει.»
– kke.gr, 7 Ιουνίου

Η ιδέα ότι η ψήφος είναι η λύση στις επιθέσεις των φασιστών αποτελεί κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Οι φασίστες δεν μπορούν να «ηττηθούν» στην κάλπη. Η Χρυσή Αυγή δεν είναι πρωταρχικά ένα εκλογικό φαινόμενο, αλλά ρατσιστές τρομοκράτες. Τα αποβράσματα της Χρυσής Αυγής είναι κληρονόμοι των φασιστικών συμμοριών που είχαν πραγματοποιήσει τη λευκή τρομοκρατία εναντίον των μελών του ΚΚΕ τη δεκαετία του 1940 – τα φιλοναζιστικά Τάγματα Ασφαλείας και την ομάδα «Χ» του Στρατηγού Γρίβα. Ο ηγέτης της Χρυσής Αυγής Μιχαλολιάκος είναι ένας προστατευόμενος του Γεωργίου Παπαδόπουλου, ο οποίος ηγήθηκε της στρατιωτικής χούντας η οποία κατέλαβε την εξουσία το 1967.

Για να δικαιολογήσει την εγκληματική παθητικότητά του απέναντι στη Χρυσή Αυγή, το ΚΚΕ παραπλανεί την εργατική τάξη, αρνούμενο την ανάγκη να συντρίψει τις φασιστικές συμμορίες στη γέννησή τους. Η Χρυσή Αυγή αποτελεί μία θανάσιμη απειλή για τους μετανάστες και εν τέλει για ολόκληρο το εργατικό κίνημα. Υπάρχει μια επείγουσα ανάγκη να τους σταματήσουμε με κινητοποιήσεις ενιαίων μετώπων του οργανωμένου εργατικού κινήματος και των μεταναστών. Οι φασίστες δεν θέλουν τίποτα λιγότερο από τη φυσική καταστροφή των σωματείων και των εργατικών κομμάτων. Αυτοί οι ρατσιστικοί τρομοκράτες πρέπει να συντριβούν όσο είναι ακόμα αδύναμοι. Αλλιώς θα μεγαλώσουν κι άλλο και θα γίνουν πιο θρασείς σε αυτή την αντιδραστική περίοδο. Πιο γενικά, ο φασισμός τελικά θα σαρωθεί με την ανατροπή του καπιταλισμού, του συστήματος που γεννά τις τρομερές κρίσεις πάνω στις οποίες ο φασισμός θεριεύει.

Ο εθνικιστικός λαϊκισμός του ΚΚΕ είναι ξεκάθαρος από το πρόγραμμά του, το οποίο διακηρύσσει: «Το ΚΚΕ, κόμμα βαθιά πατριωτικό, είναι ο γνήσιος και αντάξιος κληρονόμος των εθνικών, δημοκρατικών και επαναστατικών παραδόσεων του ελληνικού λαού» και καλεί για «εθνική, αμυντική πολιτική, που κατοχυρώνει την ασφάλεια της χώρας» (*Το Πρόγραμμα του ΚΚΕ*, www.kke.gr). Η υποστήριξη για πατριωτισμό και εθνική άμυνα είναι ασυμβίβαστη με τον ισχυρισμό ότι το ΚΚΕ «αντιπαλεύει κάθε εκδήλωση φασισμού, εθνικισμού, σοβινισμού και ρατσισμού» (*όπως παραπάνω*) και εναντιώνεται στο Μαρξιστικό σλόγκαν «προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε» που είναι τυπωμένο στην κεφαλίδα της εφημερίδας του. Ο εθνικισμός του ΚΚΕ είναι επίσης αντίθετος με την πάλη για τις Σοσιαλιστικές Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης – το μόνο πρόγραμμα που εκφράζει τα συμφέροντα των εργατικών τάξεων σε όλη την Ευρώπη, τόσο στις ιμπεριαλιστικές χώρες όπως η Γερμανία, η Γαλλία και η Βρετανία όσο και στις εξαρτώμενες χώρες όπως η Ιρλανδία και η Ελλάδα.

Αρχείο Προδοσιών του ΚΚΕ

Παρά την τωρινή άρνηση του ΚΚΕ να συμμετέχει σε μία κυβέρνηση συνασπισμού, παραμένει προσηλωμένο στο πρόγραμμα της ταξικής συνεργασίας – το οποίο είχε οδηγήσει στο παρελθόν σε συμμαχίες και συμμετοχή σε κυβερνήσεις με την αστική τάξη. Η ιστορία του ΚΚΕ είναι γεμάτη με προδοσίες των συμφερόντων της εργατικής τάξης. Το 1936, καθώς το ελληνικό προλεταριάτο βρισκόταν σε βαθιά επαναστατική ζύμωση, το ΚΚΕ προσπάθησε να πείσει την υποτιθέμενη «προοδευτική» πτέρυγα της ελληνικής αστικής τάξης – τους Φιλελεύθερους Βενιζελικούς – να ενωθούν μαζί του σε ένα συνασπισμό λαϊκού μετώπου εναντίον της δεξιάς. Αναμενόμενα, οι αντικομμουνιστές Φιλελεύθεροι έκαναν συμμαχία με τη δεξιά ενάντια στο ΚΚΕ. Η αποτυχία του ΚΚΕ να παλέψει για εργατική εξουσία, και που αντί για αυτό κυνηγούσε μια συμμαχία με τους Φιλελευθέρους, άνοιξε το δρόμο για τη βάναυση δικτατορία του Ιωάννη Μεταξά.

Προς το τέλος του ΙΙ Παγκοσμίου Πολέμου, οι καθοδηγούμενοι από το ΚΚΕ αντάρτες του ΕΛΑΣ, οι οποίοι είχαν παλέψει ηρωικά ενάντια στους Ναζί κατακτητές και τους Έλληνες συνεργάτες τους, είχαν απελευθερώσει τη χώρα και είχαν την εξουσία στα χέρια τους. Αλλά η ευκαιρία για τους εργάτες να καταλάβουν την εξουσία και να κλείσουν τους λογαριασμούς με τους δοσίλογους της ελληνικής αστικής τάξης εγκαταλείφθηκε από την ηγεσία του ΚΚΕ. Το 1944, το ΚΚΕ συμμετείχε στην κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» του Γεωργίου Παπανδρέου (του πρεσβύτερου). Τότε διέταξε τους μαχητές του ΕΛΑΣ να παραδώσουν τα όπλα τους, επιτρέποντας με αυτό τον τρόπο στην αστική τάξη η οποία υποστηριζόταν από τους Βρετανούς, να εγκαθιδρύσουν ξανά την εξουσία της στην Ελλάδα. Σε αυτή την προδοσία, η ηγεσία του ΚΚΕ έδρασε σύμφωνα με τον Στάλιν, ο οποίος είχε συμφωνήσει με τον Τσόρτσιλ ότι η Ελλάδα θα ήταν τμήμα της βρετανικής σφαίρας επιρροής στην μεταπολεμική σύσταση. Η διάσωση της καπιταλιστικής εξουσίας στην Ελλάδα είναι ο πικρός καρπός του Σταλινικού δόγματος του «σοσιαλισμού σε μία μόνη χώ-

ρα», που σημαίνει την αποκήρυξη της παγκόσμιας επανάστασης.

Η «ανταμοιβή» του ΚΚΕ για τη βοήθειά του στη διάσωση της αστικής εξουσίας στην Ελλάδα ήταν η αμείλικτη καταδίωξή του σε μία εκστρατεία λευκής τρομοκρατίας. Όταν επακολούθησε ο εμφύλιος πόλεμος, οι εργάτες και οι αγρότες που ηγούνταν από το ΚΚΕ ηττήθηκαν από τις συνδυασμένες δυνάμεις της ελληνικής αντίδρασης μαζί με τον βρετανικό και αργότερα αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Στην περίοδο μετά τον εμφύλιο πόλεμο του 1946-49, το ΚΚΕ ήταν παράνομο, αλλά στη δεκαετία του 1950 τα στελέχη του ήταν ενεργά στην Ενιαία Δημοκρατική Αριστερά (ΕΔΑ), συμμετέχοντας σε εκλογές ως τμήμα της λαϊκομετωπικής Φιλελεύθερης Δημοκρατικής Ένωσης με τους Φιλελεύθερους και τον Παπανδρέου. Το 1989 το ΚΚΕ, τότε τμήμα του Συνασπισμού μαζί με την παλιά «Ευρωκομμουνιστική» πτέρυγα του κόμματος, σχημάτισε μία κυβέρνηση με τη Νέα Δημοκρατία, μια προδοσία που οδήγησε σε διάσπαση με ένα μεγάλο τμήμα της νεολαίας του.

Για Ένα Λενινιστικό-Τροτσκιστικό Κόμμα στην Ελλάδα!

Στις εβδομάδες που προηγήθηκαν των εκλογών της 17ης Ιουνίου, πολλοί στην Ελλάδα εξέφρασαν την έκπληξή τους στο ότι Τροτσκιστές έδιναν κριτική ψήφο υποστήριξης σε ένα Σταλινικό κόμμα. Το ότι αυτό αποτέλεσε τέτοια έκπληξη είναι μία ένδειξη της αντικομμουνιστικής, σοσιαλδημοκρατικής «οικογένειας» των ψευτοτροτσκιστών στην Ελλάδα οι οποίοι κηλίδωσαν το όνομα του Τροτσκισμού και χαιρέτησαν την αντεπανάσταση στην Σοβιετική Ένωση. Εμείς στην ΔΚΕ, σε αντίθεση, παλέψαμε μέχρι το τέλος – στην Ανατολική Γερμανία και αργότερα στην ίδια τη Σοβιετική Ένωση – για το πρόγραμμα του αυθεντικού Τροτσκισμού. Ένα κεντρικό στοιχείο αυτού του προγράμματος είναι η στρατιωτική υπεράσπιση του εκφυλισμένου εργατικού κράτους της ΕΣΣΔ και των υπόλοιπων παραμορφωμένων εργατικών κρατών ενάντια στον ιμπεριαλισμό και στην εσωτερική αντεπανάσταση, και η πάλη για προλεταριακή πολιτική επανάσταση για να εκδιωχθούν οι Σταλινικές γραφειοκρατίες, των οποίων ο συμβιβασμός τους με τον ιμπεριαλισμό υπέσκαψε την υπεράσπιση των εργατικών κρατών και τελικά οδήγησε στην αντεπανάσταση.

Στις διάφορες ψευτοτροτσκιστικές και άλλες ρεφορμιστικές οργανώσεις στην Ελλάδα, τους έτρεχαν τα σάλια στην προοπτική μιας νίκης του ΣΥΡΙΖΑ και του σχηματισμού μιας καπιταλιστικής κυβέρνησης της «αριστεράς». Κουρνιασμένοι μέσα στο συνασπισμό του ΣΥΡΙΖΑ που υποστηρίζει την ΕΕ βρίσκονται ομάδες όπως η *Μαρξιστική Φωνή*, που συνδέεται με την Διεθνή Μαρξιστική Τάση και η Διεθνή Εργατική Αριστερά (ΔΕΑ), οι Έλληνες σύντροφοι της αμερικάνικης Διεθνούς Σοσιαλιστικής Οργάνωσης. Ο Αντώνης Νταβανέλος της ΔΕΑ, μίλησε με πολύ ενθουσιασμό σε μια συνέντευξη στην εφημερίδα *Socialist Worker* [Ηνωμένες Πολιτείες] («Ένα νέο στάδιο αντίστασης στην Ελλάδα», 23 Μαΐου):

> «Έχουμε μια καταπληκτική κατάσταση. Δεν είναι επαναστατική, ούτε προεπαναστατική, αλλά αντιμετωπίζουμε το γεγονός ότι σε μια περίοδο ενός μήνα, ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι το ηγετικό κόμμα της χώρας. Οπότε θα μας καλέσουν σε εκείνο το σημείο να σχηματίσουμε μια κυβέρνηση η οποία μπορεί να μεταμορφώσει τα πράγματα για το λαό της Ελλάδας.» (*δική μας μετάφραση*)

Η οργάνωση Ξεκίνημα της Επιτροπής για μια Εργατική Διεθνή έκανε μία καμπάνια για «μια κυβέρνηση της αριστεράς» και έστειλε τον Ιρλανδό ευρωβουλευτή Paul Murphy στην Αθήνα για να κάνει καμπάνια για ψήφους υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ.

Στο μεταξύ, ο συνασπισμός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο οποίος περιλαμβάνει το ελληνικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ) και την ομάδα ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, που σχετίζεται με την υποτιθέμενη Τέταρτη Διεθνή, θέτει υποψήφιους στις εκλογές ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το ότι η πρόθεση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν απλά να ασκήσει πίεση από τα έξω προς τα αριστερά στον ΣΥΡΙΖΑ έγινε ξεκάθαρο σε πολλές δηλώσεις, συμπεριλαμβανομένης της ακόλουθης από τον Άλεξ Καλλίνικο στην εφημερίδα *Socialist Worker* [Βρετανία] στις 2 Ιουνίου:

> «Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει κάνει ξεκάθαρο ότι διατίθεται να δουλέψει μαζί με και σε διάλογο με όσους υποστηρίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ. Όσο δυνατότερη είναι η φωνή της, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η πίεση στον ΣΥΡΙΖΑ για να μείνει σταθερός μπροστά στις δυνάμεις που προσπαθούν να επιβάλλουν τη λιτότητα ως μια μόνιμη συνθήκη στην Ελλάδα». (*δική μας μετάφραση*)

Παρά την πλασματική αντίθεση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην ΕΕ, ακριβώς μετά τις εκλογές, αυτοί οι αριστεροί ρεφορμιστές είδαν την μικρή ήττα του ΣΥΡΙΖΑ ως ένα κάλεσμα για να εντείνουν τις προσπάθειές τους για το χτίσιμο ενός κινήματος αντίστασης ενάντια στη νέα κυβέρνηση, με επίκεντρο την αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ στο κοινοβούλιο. Όντως, ο ΣΥΡΙΖΑ προβάλλεται ως ένα μοντέλο για τους εργάτες και τους καταπιεσμένους σε όλη την Ευρώπη στην πάλη τους ενάντια στην καπιταλιστική λιτότητα.

Ανεξάρτητα από το εάν προσπαθούν να πιέσουν τον ΣΥΡΙΖΑ από τα μέσα ή από τα έξω, αυτοί οι ρεφορμιστές είναι εκτεθειμένοι για την υποστήριξή τους σε ένα σχηματισμό ο οποίος είναι υπέρ της διατήρησης της καπιταλιστικής ΕΕ – ή με άλλα

λόγια, για την συνεχή υποδούλωση εξαρτημένων χωρών όπως η Ελλάδα στους ιμπεριαλιστές. Η ιστορική εξάρτηση του καθυστερημένου ελληνικού καπιταλισμού από τους ιμπεριαλιστές και οι άγριες επιθέσεις τις οποίες οι Έλληνες καπιταλιστές θα συνεχίσουν να πραγματοποιούν ενάντια στην εργατική τάξη και τους καταπιεσμένους δεν μπορούν να σταματήσουν μέσα από ρεφορμιστικές πολιτικές πίεσης που ασπάζονται το ΣΕΚ, η ΔΕΑ, το ΞΕΚΙΝΗΜΑ, η ΟΚΔΕ-Σπάρτακος και η *Μαρξιστική Φωνή*. Ο μόνος δρόμος μπροστά είναι η πάλη για εξουσία από την εργατική τάξη στο όνομά της. Αυτό απαιτεί ένα Λενινιστικό-Τροτσκιστικό κόμμα βασισμένο σε ένα πρόγραμμα για σοσιαλιστική επανάσταση που θα απαλλοτριώσει την καπιταλιστική τάξη και θα σαρώσει το καπιταλιστικό κράτος, αντικαθιστώντας το με ένα εργατικό. Η διεθνής φύση της καπιταλιστικής κρίσης κάνει ξεκάθαρο ότι μια τέτοια πάλη της εργατικής τάξης πρέπει να επεκταθεί διεθνώς, συμπεριλαμβανομένων των ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Προερχόμενη από την ανοιχτή ή τη διφορούμενη υποστήριξή της στον ΣΥΡΙΖΑ, η ρεφορμιστική αριστερά έχει ενωθεί επίσης στο να καταδικάσει το ΚΚΕ για την άρνησή του να συμμετέχει με τον ΣΥΡΙΖΑ στον σχηματισμό μιας καπιταλιστικής κυβέρνησης της αριστεράς μετά τις εκλογές του Μαΐου. Υπάρχει κάτι παραπάνω από μια απλή υποψία αντικομμουνισμού στην εριστική καταγγελία τους προς το Σταλινικό ΚΚΕ για σεχταρισμό, το οποίο αποτελεί ελάχιστη έκπληξη δεδομένου του ότι αυτές είναι οι ίδιες οργανώσεις οι οποίες ζητωκραύγασαν την καταστροφή της Σοβιετικής Ένωσης το 1991-92. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι τουλάχιστον το ΚΚΕ μισεί τον καπιταλισμό: το Socialist Workers Party (SWP) και οι Αιγύπτιοι σύντροφοί τους έδωσαν κριτική υποστήριξη στη Μουσουλμανική Αδελφότητα, η οποία αγαπάει τον καπιταλισμό!

Αυτοί οι υποτιθέμενοι Τροτσκιστές κολυμπάνε με τα μικροαστικά πολιτικά ρεύματα, σπέρνοντας ψευδαισθήσεις στην πιθανότητα ενός πιο ανθρώπινου και δημοκρατικού καπιταλισμού. Τόσο η ΔΕΑ όσο και το ΞΕΚΙΝΗΜΑ παρουσιάζουν την υποστήριξή τους στον υποστηριχτή της ΕΕ ΣΥΡΙΖΑ ως ένα είδος προλεταριακού διεθνισμού, ενώ καταγγέλλουν το ΚΚΕ για εθνικισμό επειδή σωστά εναντιώνεται στην υποστήριξη που δίνει ο ΣΥΡΙΖΑ στην καπιταλιστική ΕΕ. Οπότε η Επιτροπή για μία Εργατική Διεθνή (CWI) γράφει σε ένα άρθρο με τίτλο «Η Κρίση του Ευρώ Βαθαίνει» (socialistworld.net, 21 Μαΐου, *"Euro crisis deepens"*):

> «Το ΚΚΕ, από την άλλη πλευρά, εναντιώνεται στο ευρώ και στην ΕΕ και επιτίθεται στον ΣΥΡΙΖΑ για τη στάση του απέναντι στην ΕΕ και στο ευρώ. Πολιτικά, αυτή είναι μία από τις δικαιολογίες που χρησιμοποιεί για να μη συμμετέχει σε ένα αριστερό μέτωπο με τον ΣΥΡΙΖΑ…. Εναντίωση στην ΕΕ και στο ευρώ σε μία εθνικιστική βάση σημαίνει ότι είναι παγιδευμένοι σε ένα καπιταλιστικό πλαίσιο. Αυτό το οποίο είναι απαραίτητο είναι μία διεθνιστική σοσιαλιστική προσέγγιση που δένει μαζί την πάλη των Ελλήνων εργατών με την εργατική τάξη σε άλλες χώρες της ΕΕ.» (*δική μας μετάφραση*)

Είναι απλά γελοίο για το ΞΕΚΙΝΗΜΑ και τη ΔΕΑ να υποστηρίζουν ότι είναι υπέρ της σύνδεσης των αγώνων των Ελλήνων εργατών με τους αγώνες των εργατών σε άλλες χώρες της ΕΕ όταν υποστηρίζουν ένα συνασπισμό ο οποίος είναι, στην καλύτερη, για επαναδιαπραγμάτευση των όρων υποδούλωσης χωρών όπως η Ελλάδα στις προσταγές των ιμπεριαλιστών. Ομάδες που υποστηρίζουν την ΕΕ όπως το CWI πρέπει να αποδεχτούν το μερίδιο ευθύνης τους για τον τερατώδη εθνικισμό που έχει πυροδοτηθεί από την ίδια την ΕΕ. Η σχέση εξάρτησης μέσα στην ΕΕ έχει ενισχύσει το σοβινισμό στις κυρίαρχες δυνάμεις, όπως η Γερμανία, και έχει οδηγήσει σε μία αντίστοιχη αύξηση του εθνικισμού σε χρεωμένες χώρες όπως η Ελλάδα. Το αποτέλεσμα είναι μία δραματική αύξηση φασιστικών και ξενοφοβικών δυνάμεων σε όλη την Ευρώπη.

Σε αντίθεση με αυτές τις οργανώσεις με την αντικομμουνιστική εχθρότητα προς το ΚΚΕ και τους εργάτες που ηγείται, οι σύντροφοί μας από την ΤΟΕ προσπάθησαν να κερδίσουν ένα ακροατήριο για το πρόγραμμά μας σε ένα τμήμα κλειδί της εργατικής τάξης μέσα από την τακτική της κριτικής υποστήριξης για το ΚΚΕ. Όπως εξηγήσαμε στο άρθρο «*Οι Τράπεζες Ματώνουν τους Έλληνες Εργαζόμενους*», Τεύχος Νο 17, 30 Μαΐου 2012:

> «Το ΚΚΕ έχει την υποστήριξη των πιο μαχητικών τμημάτων της ελληνικής εργατικής τάξης. Το συνδικαλιστικό του μέτωπο, το ΠΑΜΕ, υποστηρίζει ότι προσφέρει μία «ταξικά προσανατολισμένη» εναντίωση στους ξεπουλημένους γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, τους οποίους σωστά αποκηρύσσει για ταξική συνεργασία με τα αφεντικά και την κυβέρνησή τους. Όμως το ΚΚΕ δεν μπορεί να προσφέρει μία διέξοδο για την εργατική τάξη πέρα από τον κύκλο 24ωρων γενικών απεργιών, που ισοδυναμεί με μία μαχητική μορφή κοινοβουλευτικής ομάδας πίεσης. Το ΚΚΕ δεν έχει πρόγραμμα για την κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη. Είναι προσηλωμένο στον εθνικισμό ο οποίος είναι το κύριο εμπόδιο για το χτίσιμο ενός επαναστατικού εργατικού κόμματος στην Ελλάδα. Ένα στρατηγικό καθήκον για το χτίσιμο ενός επαναστατικού κόμματος είναι να κερδηθεί η εργατική βάση του ΚΚΕ στο διεθνιστικό πρόγραμμα των Μπολσεβίκων του Λένιν και του Τρότσκι.»

Μέσα από την καμπάνια της ΤΟΕ για κριτική ψήφο υποστήριξης στο ΚΚΕ, αρκετοί εργάτες και

νεολαίοι έλαβαν υπόψη τους το γεγονός ότι η ΤΟΕ δεν μοιράζεται την μικροαστική, αντικομμουνιστική προκατάληψη των άλλων οργανώσεων στην Ελλάδα που υποστηρίζουν ότι είναι Τροτσκιστές. Αυτό είναι ένα μικρό αλλά σημαντικό πρώτο βήμα στην πάλη για να μεταφέρουμε το πρόγραμμα του αυθεντικού Μπολσεβικισμού στα πιο πολιτικά ανεπτυγμένα στρώματα της εργατικής τάξης.

ΤΟΕ – Τροτσκιστική Ομάδα Ελλάδας

Για οποιαδήποτε επικοινωνία γράψτε στην διεύθυνση:

Τ.Θ. 8274

Τ.Κ. 10210

Αθήνα

ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση

Spartacist@hotmail.com

εκτυπώθηκε στο τυπογραφείο ΜΟΡΦΗ